

מ"ת 47886/04/14 - מדינת ישראל נגד יבגני פורמן

בית המשפט המחוזי בנצרת

29 מאי 2014

מ"ת 47886-04-14 מדינת ישראל נ' פורמן(עציר)

בפני כב' השופט שאהר אטרש
המבקשת: מדינת ישראל
נגד
המשיב: יבגני פורמן ת.ז. 323248153 (עציר)

נוכחים: בשם המבקשת: עו"ד הדס ירושלמי

בשם המשיב: עו"ד סוהאד אגא מטעם הסנגוריה

המשיב הובא באמצעות הליווי

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בנסיבות העניין, אני דוחה את המשך הדיון לשעה מאוחרת יותר עד להגעתו של עו"ד קליימן.

ניתנה והודעה היום כ"ט אייר תשע"ד, 29/05/2014 במעמד הנוכחים.

שאהר אטרש, שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

עמוד 1

הדין קבוע בשעה 09:00 השעה כעת 11:00, בית המשפט המתין מעל ומעבר עד להגעתו של עו"ד קליימן. מאחר ובית המשפט אמור להתחיל בשמיעתו של תיק הוכחות הקבוע לשעה 10:30, אין בידי להמתין יותר ולכן מתבקשים ב"כ הצדדים להשלים את הטיעון שלהם.

ניתנה והודעה היום כ"ט אייר תשע"ד, 29/05/2014 במעמד הנוכחים.

שאהר אטרש, שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. בהתאם להלכה הפסוקה, הכלל הוא כי נושא הגמילה נידון בשלב גזירת הדין ולא בשלב המעצר, אך לכלל זה חריגים מסוימים. עמד על כך כב' השופט עמית בבש"פ 1981/11 מדינת ישראל נ' סויסה (החלטה מיום 21.3.11) וקבע, כי "הכלל הוא, כי העיתוי הראוי לגמילה מסמים הוא בשלב גזירת הדין וריצוי העונש. לכלל זה חריגים בהתקיים שלושה או שניים מהתנאים המצטברים הבאים והם:

א. כאשר הנאשם החל בגמילה עוד לפני שביצע את העבירה שבגינה נעצר.

ב. כאשר פוטנציאל ההצלחה של הליך הגמילה הוא גבוה.

ג. כאשר יש בהליך הגמילה כדי ליתן מענה הולם למסוכנות הנשקפת מן הנאשם.

התנאי הראשון הוא החריג העיקרי, אך רשאי בית המשפט להורות על שחרור לחלופת גמילה גם כאשר התנאי השני והשלישי מתקיימים במצטבר מבלי שיתקיים התנאי הראשון... " (שם) בפסקה 7 והאסמכתאות שם).

לשם בחינת עניינו של המשיב, הוריתי בהחלטתי מיום 8.5.14 על הגשת תסקיר מעצר שיבחן את נכונותו ורצונו להשתלב בהליך גמילה.

2. בתסקיר המעצר מיום 27.5.14 בא שירות המבחן בהמלצה ברורה לפיה בשלב זה הפרוגנוזה הטיפולית לגבי המשיב שלילית; מתוך התסקיר עולה, כי המשיב בן 28, משתמש מגיל 8 בסם מסוג עמוד 2

מריחואנה ומגיל 20 עבר לצרוך סמים נרקוטיים, על בסיס יום יומי התמכרותי. הוא שוחרר ממאסר במהלך שנת 2013 כאשר במהלך מאסרו לא השתלב בטיפול בהתמכרויות ועם שחרורו מבית הכלא לא יצר קשר עם היחידה להתמכרויות באזור מגוריו, למרות הפצרותיה של אמו. קצינת המבחן בחנה הסבירות להישנות עבירות דומות בעתיד וסברה מסקירת דפוסי ההתנהגות של המשיב, כי הוא מקיים אורח חיים התמכרותי באופן אינטנסיבי הפוגע בתחומי חייו השונים ומהווה בסיס להרחבת מעורבותו בפלילים משכך, להערכתה, קיימת סבירות גבוהה להישנות התנהגות פורצת חוק. קצינת המבחן ציינה, כי המשיב ביטא בפניה רצון להשתלב בקהילה טיפולית סגורה על מנת להיגמל מסמים, אך חרף בקשתו והבעת רצונו, המשיב לא עשה שימוש באפשרויות הטיפוליות טרם מעצרו הנוכחי וכן במהלך תקופת מאסרו וניכר שעדיין לא פיתח תובנה לחומרת מצבו ההתמכרותי וחסר כוחות הנדרשים על מנת לעבור תהליך אינטנסיבי וארוך טווח במסגרת קהילה.

נוכח דברים אלה, ממליץ שירות המבחן שלא לשחרר את המשיב לחלופת מעצר.

3. בהינתן תסקירה היסודי, הנהיר והמפורט של קצינת המבחן ברי, כי לא מתקיים בעניינו של המשיב אף חריג מהחריגים שנקבעו בפסיקה. יודגש, כי "**ככלל, בית המשפט לא ייטה לסטות מהמלצה שלילית של שירות המבחן והדבר ייעשה מקום בו קיימים שיקולים כבדי משקל**" (בש"פ 7017/10 פלוני נ' מדינת ישראל המצטט בש"פ 3286/07 מדינת ישראל נ' עמר).

בנסיבות הקונקרטיות של המשיב לא שוכנעתי, כי מתקיימים טעמים המצדיקים סטייה מהמלצתו השלילית של שירות המבחן.

4. נוכח המקובץ לעיל, יש לנהוג במשיב לפי הכלל קרי, לבחון אפשרות גמילתו מסמים בשלב גזירת הדין וריצוי העונש.

אשר על כן, ובהעדר חלופה ראויה, אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

ניתנה והודעה היום כ"ט אייר תשע"ד, 29/05/2014 במעמד הנוכחים.

שאהר אטרש, שופט